

Doporučení bakalářské práce Julie Sztogrýnové k obhajobě

Úkolem studentky bylo komplexní scénografické řešení opery W.A.Mozarta Don Giovanni

Bakalářská práce začíná představením různých zpracování postavy Dona Juana v dějinách literatury a dramatického umění. Studentka přiznává, že studiem různých pohledů na tuto slavnou literární postavu docílila rozšíření svého původně jednoznačného zcela negativního pohledu. Demonstruje ve velmi pečlivé a upřímné zpovědi jeden z nejdůležitějších principů práce scénického a kostýmního výtvarníka: pokud má co dělat s legendou, musí se s ní seznámit.

V další kapitole nám představuje pojem naopak úplně nový: liminal spaces. Uvádí velké množství příkladů z dějin malířství i filmu. Některé jsou její vlastní, v některých se shoduje s jinými pozorovateli. Informace o liminal spaces čerpá z internetu, všímá si rychlého rozšíření oblíbenosti tohoto principu a jeho souvislosti s pandemií covidu. Na jednotlivých obrazech nebo screenshotech upozorňuje na moment tajemství, který je spojuje. Prázdná místa, na kterých něco nehraje, zneklidňují, protože se tam může stát cokoliv. Není to nakonec princip samotné scénografie? Patří k těm místům nezbytně ticho? Nebo se dají propojit s hudbou?

V kapitole věnované samotnému vlastním scénografickému řešení přiznává intuitivní, pocitový přístup k tématu, inspiraci samotnou hudbou při prvotních skicích. Tento přístup považuju za naprosto legitimní a správný. Samozřejmě při převodu do reálné scénografie mohou nastat změny, které si nadiktují technické požadavky a požadavky na viditelnost, ale během tohoto vývoje jde o to, neztratit původní myšlenku, předat svůj pocit, svoji fascinaci dál. Myslím, že se to studentce podařilo v míře odpovídající bakalářskému stupni studia. Podařilo se jí vytvořit stylově čistý tvar, kostýmy zapadají do celkové koncepce. Největším oříškem bylo udržet čistotu prostoru a nezahltit ho detaily. Při pohledu na dramatické situace, ale vidíme, že opera, která je poměrně komorní a nepřivádí na jeviště velký počet postav, by se mohla v prostoru hotelové chodby odehrát, aniž by byl narušen její charakter, definovaný pojmem liminal space. Sbory jsou umístěny do lóží, nabízí se otázka, jestli by tedy svými kostýmy neměli splývat s oblečením diváků. V návrzích jsou sbory v jednotných kostýmech a mají i stejné tváře. Toho by se v reálu dalo docílit snad jedině maskami. Mám tedy dotaz: nese stejnost postav sboru nějaký význam?

Práci považuju za velmi zdařilou. Oceňuji i upřímné přiznání vlastních nejistot. V době velkých tlaků na výkon člověka, jako by přestávalo být přípustné nevědět nebo být nejistý. Nejistota je začátek všeho poznávání a škola je místo, kde by měla být dovolena. Z celého textu je cítit zápal pro zvolené téma, výtvarné zpracování návrhů je na vysoké úrovni a nese sebou sdělení, která současně můžeme číst v textu. Návrhy „mluví“, především ty kostýmní.

Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením A.

V Praze 3.9. 2023

Mgr. Kateřina Štefková

